



PERNUMBRATA.

Rocznie 20 Mk., Kr. 60,
półrocznie 10 Mk., Kr. 30,
kwartalnie 5 Mk., Kr.
15.00.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drob-
nego pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20. Redakcja otwarta od 9 — 3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1 — 2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

KONSTITUCYJNE ZATWIERDZENIE DEKRETÓW.

Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej na posiedzeniu w dniu 7 maja 1919 roku udzielił przewidzianego w dekrete z dnia 22 listopada 1918 r. Nr. 17 poz. 41 Dz. pp. P. konstytucyjnego zatwierdzenia następującym dekretem:

- 1) z 31 grudnia 1918 r. Nr. 23 poz. 76 Dz. pp. P. w przedmiocie objęcia zarządu wymiaru sprawiedliwości w b. zaborze austriackim,
- 2) z 8 lutego 1919 r. Nr. 15 poz. 200 Dz. pp. P. w przedmiocie zmian w urządzeniach wymiaru sprawiedliwości w b. zaborze austriackim.

Marszałek:
(—) *Trampczyński.*

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu Spółki Akcyjnej „Towarzystwo Ubezpieczeń Piast”.

Na zasadzie art. 1 dekretu z dnia 24 grudnia 1918 roku o zatwierdzeniu i zmianie statutów Spółek Akcyjnych zatwierdzamy załączony do niniejszego statutu spółki akcyjnej „Towarzystwo Ubezpieczeń „Piast”.

Minister Skarbu:
w/z.
(—) *Byrka.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Hącia.*

Warszawa, dnia 21 marca 1919 r.

WOKANDA

spraw wyznaczonych na posiedzenie sądowne Sądu Najwyższego, działającego w charakterze Trybunału Wyborczego w dniu 17 maja r. 1919 o godz. 10 rano.

S P R A W A

- Nr. porz. 1, Nr. spr. 17/19. Protesty: a) Leona Skibińskiego przeciwko wyborowi posła z 26 okręgu wyborczego Piotra Piwko;
b) Karola Misiewiczza i innych przeciwko wyborowi posła z 26 okręgu wyborczego Piotra Piwko;
c) Józefa Sarnota i innych przeciwko wyborowi posłów z 26 okręgu wyborczego: Piotra Piwko, Jana Lewdocha i Andrzeja Walerona. Referent: Sędzia O. Szeller.

Nr. porz. 2, Nr. spr. 20/19. Protesty: a) Generalnego Komisarza Wyborczego przeciwko wyborom w 24 okręgu wyborczym i przeciwko dokonaniu przez Główną Komisję tegoż okręgu podziałowi mandatów poselskich;
b) przedstawicieli gminy Czyżów-Szlachecki z 24 okręgu wyborczego przeciwko dokonaniu w tym obwodzie wyborom. Referent: Sędzia J. Mrozowski.

Nr. porz. 3, Nr. spr. 25/19. Protest Saturnina Osinińskiego, pełnomocnika grupy Polskiego Stronnictwa Ludowego w Lublinie, z powodu usunięcia z listy kandydatów P. S. L. Wincentego Makowskiego. Referent: Sędzia O. Szeller.

Nr. porz. 4, Nr. spr. 29/19. Protest Generalnego Komisarza wyborczego przeciwko wyborom w 22 okręgu wyborczym.
Referent: Sędzia J. Mrozowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Wydział Prasowy Prezydium Rady Ministrów komunikuje, iż strejk woźnych państwowych skończył się dnia 9-go b. m. Woźni powrócili do pracy we wszystkich instytucjach rządowych.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 10 maja rozpatrywała projekt ustawy o odszkodowaniach wojennych oraz ustawy o funduszu mieszkaniowym.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Na mocy dekretu o stanie wyjątkowym z d. 2-go stycznia r. b., Komisarz Nadzwyczajny na m. st. Warszawę i pow. Warszawski nałożył następujące kary:

za niewłaściwe zachowanie się w Urzędzie Państwowym:

- Na:
1) Lombanową Brandłę (Bronisławę) — mk. 300, z zamianą w razie niezapłacenia na 15 dni aresztu; za sprzedaż smalcu amer. bez kartek po cenie wygór.
2) Paruszewską Sabinę, właśc. sklepu rzeźn. przy ul. Sowiej 1, — M. 1,000 — z zamianą w razie niezapłacenia na 1 miesiąc aresztu;

za nieprawne pobieranie kart żywnościowych:

- 3) Matulewicz Marię, rządycielkę domu przy ul. Wiejskiej Nr. 10, 14, 18 — Mk. 50 — z zamianą w razie niezapłacenia na 2 dni aresztu;
- 4) Nosta Majera, rządycielkę domu przy ul. Ogrodowej Nr. 49 — M. 500 — z zamianą w razie niezapłacenia na 2 tygodnie aresztu;
- 5) Kiedrzyńskiego Józefa, rządycielkę domu przy ul. Wiejskiej Nr. 17 — M. 50 — z zamianą w razie niezapłacenia na 2 dni aresztu;

za niezastosowanie się do orzeczenia Komisji Rozjemczej:

- 6) Braunszweiga Łukę, właśc. domu przy ul. Dzieńskiej 18 — M. 300 (trzysta) — z zamianą w razie niezapłacenia na 10 dni aresztu;
- 7) Berensztajnową, właśc. domu przy ul. Nowotopie 4, — M. 150 — z zamianą w razie niezapłacenia na 5 dni aresztu;
- 8) Dynera Natana, właśc. domu przy ul. Pawiej 37 — M. 300 — z zamianą w razie niezapłacenia na 10 dni aresztu;
- 9) Checińską Annę, właśc. domu przy ul. Krzywe-Koło 5. — M. 100 — z zamianą w razie niezapłacenia na 3 dni aresztu.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych prosi nas o podanie do wiadomości, że posady maszynistek ze znajomością języka francuskiego zostały już obsadzone i obecnie na podania Ministerstwo nie reflektuje.

Z Ministerstwa Apropowizacji.

Wobec notatek, które ukazały się dn. 8 maja w kilku pismach warszawskich, jakoby Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją nie zwracał uwagi na spekulacyjną sprzedaż herbaty, Urząd komunikuje, że zebrałszy informacje o handlu rzeczonym towarem pierwszej potrzeby, co połączone było z trudnościami, gdyż detaliści wzbrania-

ją się wymieniać nazwiska dostawców, w dn. 6 maja zarządził 6 skutecznych rewizji, podczas których wykryto 450 funtów herbaty. Ilość ta natychmiast po ukończeniu postępowania karnego dostanie się do rąk publiczności. Niewątpliwem jest, że pochwytywszy nici organizacji paskarzy, wyszukujących brak herbaty na rynku wyśrubowywaniem cen, Urząd będzie mógł niebawem ukrócić handel paskarski herbaty, aż ceny artykułu tego dojdą do normalnej wysokości. W sprawie ukrytych składnic herbaty Urząd wydaje 10 b. m. obwieszczenie. Herbata w Anglii kosztuje obecnie w detalu 2 sz. 6 p., to jest około 7 mk. za funt. Możemy liczyć na pewno, że wobec dozwolenia wywozu i dozwoleń przywozu do Polski, herbata niebawem znajdzie się w dostatecznej ilości na rynku naszym, tak jak zakup przez Ministerstwo Apropowizacji 20 wagonów kawy, nadeszłej przed kilku dniami, zaspokoi potrzeby konsumentów na czas, aż podaży tego artykułu przyberze normalne, przedwojenne rozmiary.

Państwowy Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją podaje niniejszem do ogólnej wiadomości, że 121 właścicieli sklepów, restauracji, kawiarni i cukierni za niezastosowanie się do rozporządzeń Urzędu o sporządzaniu wykazów artykułów pierwszej potrzeby i cen na nie, za wypiek i sprzedaż ciastek i sprzedaż artykułów spożywczych po wygórowanej cenie zostało skazanych na grzywny od 50 do 5000 mk.

- Poniżej podajemy wykaz większych firm skazanych:
- Cyterszwiller Huna, Hoża 1, 2000 mk.
 - Danciger Bernard. Wł. fir. „Wróbel“, Senatorska 6, 3000 mk.
 - Piotr Florczyk, Kr. Przedm. 25, 3000 mk.
 - Roman Rekiert, Al. Ujazdows. 37, 5000 mk.
 - Lewi Szaul, Twarda 58, 1000 mk.
 - Wł. cukierni „Ziemiańska“, Albert Karol, Mazowiecka 12, 5000 mk.
 - Wł. restauracji „pod Bachusem“, Maurycy Seydel, Widok 23, 1000 mk.

Wydział Prasowy Ministerstwa Apropowizacji komunikuje:

Na zasadzie zawiadomienia Misji Amerykańskiej z dnia 18 b. m. Państwowy Urząd Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby komunikuje, iż nadsyłane przez Amerykański Wydział Ratunkowy, Misję dla Polski, mięso wieprzowe solone nie było poddane badaniu na miejscu w Ameryce co do zawartości trychin, jedynie więc po dokładnem ugotowaniu może być spożywane. Ponieważ Państwowy Urząd Zak. Art. P. P. jednocześnie przystępuje do drobnowidzowego badania mięsa na trychini za pośrednictwem swoich i miejskich stacji trychinomikroskopowych, nadmienia się, że ostrzeżenie powyższe dotyczyć nie będzie mięsa wieprzowego znaczonego plombami i odpowiednimi stemplami z napisem, że jest wolne od trychin.

Z Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych niniejszem ogłasza konkurs na posadę referentki do spraw niższych szkół rolniczych żeńskich. Reflektantki winny przesłać pod adresem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych (Senatorska Nr. 15) podania wraz z następującymi załącznikami:

- a) własnoręcznie napisany życiorys,
- b) metryka urodzenia,
- c) świadectwa szkolne (szkół średnich i zakładów naukowych wyższych),
- d) świadectwa z poprzedniej służby, praktyki lub zajęcia.

e) świadectwo lekarskie o stanie zdrowia,
f) metryka ślubu dla zamężnych.
O ile złożenie oryginałów wymienionych doku-

mentów jest niemożliwe, mogą być przesłane zaświadczane urzędowo kopje. Termin składania podań upływa 1 czerwca 1919 r.

śród członków Sądów Okręgowych w porozumieniu z prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego;

b) z przedstawicieli Ministerstw: Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych po jednym z każdego z tych Ministerstw;

c) z trzech przedstawicieli Głównego Urzędu Likwidacyjnego, delegowanych przez prezesa tegoż Urzędu;

d) z delegatów głównych organizacji rolniczych, przemysłowych i handlowych, według specjalnej instrukcji, jaką wyda Główny Urząd Likwidacyjny przy uwzględnieniu malej własności ziemskiej i rękodzielnictwa.

Wyżej wymienione Ministerstwa i instytucje społeczne delegują do Komisji Szacunkowej Głównej oprócz swych przedstawicieli, także ich zastępców, którzy w razie nieobecności właściwych przedstawicieli biorą udział w pracach Komisji z głosem stanowczym.

Art. 14.

Przy Komisji Szacunkowej Głównej urzęduje stworzona z ramienia Głównego Urzędu Likwidacyjnego kancelarja.

Art. 15.

Zadaniem Komisji Szacunkowej Miejskowej jest:

a) przyjmowanie od poszkodowanych skutkiem wojny deklaracji, wykazujących rodzaj, zakres i wielkość strat wojennych przez nich poniesionych;

b) stwierdzanie tych strat w razie potrzeby na podstawie sprawdzenia na miejscu;

c) przyjmowanie od świadków zeznań składanych pod przysięgą;

d) szacowanie z należytem współdziałaniem rzeczoznawców pomienionych strat według ustalonych norm;

e) dążenie do osiągnięcia w ocenie poniesionych strat zgodności poglądów poszkodowanego i przedstawiciela Ministerstwa Skarbu;

f) ostateczne ustalenie wysokości poniesionych strat;

g) wykonywanie wszelkich czynności, związanych z ustaleniem i oszacowaniem strat wojennych, względnie z przyznaniem za nie wynagrodzenia, lub pożyczki, jakie mogą wyniknąć z ustaw lub przepisów.

Art. 16.

Poszkodowanemu służy prawo odwołania się od orzeczenia Komisji Szacunkowej Miejskowej do Komisji Szacunkowej Głównej w terminie 15-dniowym od daty doręczenia tego orzeczenia.

Odwołanie się poszkodowanego złożone być winno w powyższym terminie na ręce właściwej Komisji Szacunkowej Miejskowej, która odsyła je wraz z całym operatem do Komisji Szacunkowej Głównej.

Art. 17.

Orzeczenia Komisji Szacunkowej Miejskowej w sprawach, dotyczących oszacowania poniesionych strat wojennych w wysokości nie przewyższającej sumy 5.000 rb., 10.000 marek, lub 20.000 koron, są ostateczne, o ile w terminie wskazanym w art. 15 nastąpi odwołanie się do wyższej instancji ze strony poszkodowanego, albo ze strony przedstawiciela Ministerstwa Skarbu.

W przeciwnym razie, jak również w wypadkach, gdy poniesione straty wojenne przenoszą sumy powyższe, orzeczenie Komisji Szacunkowej złożone zostaje wraz z całym operatem szacunkowym Komisji Szacunkowej Głównej, która orzeka ostatecznie.

Art. 18.

Zadaniem Komisji Szacunkowej Głównej jest:

a) sprawdzenie i zatwierdzenie w myśl art. 8 przekazanych jej przez Główny Urząd Likwidacyjny materiałów, dotyczących ustalenia i oszacowania poniesionych przez poszczególnych poszkodowanych strat wojennych, a zgromadzonych już przez organy społeczne lub organy urzędowe do tego używane, które to opracowania, w razie ich zatwierdzenia przez Komisję Szacunkową Główną, przekazane zostają właściwej Komisji Szacunkowej Miejskowej do ponownego zbadania i orzeczenia;

b) rozważanie i ostateczne rozstrzygnięcie tych spraw, co do których nastąpiło odwołanie się poszkodowanego lub przedstawiciela Ministerstwa Skarbu od orzeczenia Komisji Szacunkowej Miejskowej do Komisji Szacunkowej Głównej;

c) rozważanie i ostateczne rozstrzygnięcie oszacowania strat w wypadkach, kiedy poniesiona strata

SEJM USTAWODAWCZY.

Posiedzenie trzydzieste piąte.
(Dokończenie).

Obrady nad projektem konstytucji.

Rozpoczęła się dyskusja nad projektem konstytucji. Obszerne przemówienia wygłosili posłowie: Wł. Seyda, Poniatowski, Dąbski i Fichna, poczem, z powodu spóźnionej pory, obrady odroczone.

Wnioski nagłe.

Przystąpiono do odczytywania wniosków nagłych. Odczytano najpierw wniosek nagły Z. L. N. i P. Z. L. w sprawie niezwłocznego zarządzania wyborów w okręgu Białostocko-Sokólskim i Białskim.

Izba przyjęła nagłość wniosku, który odesłano do Komisji konstytucyjnej.

Odczytano potem wniosek nagły pos. Władysława Dębskiego (Z. N. L.) w sprawie znęcania się Ukraińców nad ludnością polską we wschodniej Galicji pod okupacją ukraińską.

Zabrał głos do krótkiego uzasadnienia pos. Dębski. Okazał Izbie fotografię, przedstawiającą zabitego jeńca, którego przebito bagnetem, wydlubawszy mu przedtem oczy.

Izba uchwaliła nagłość i meritum wniosku.

Potem odczytano wniosek Ostachowskiego i P. Z. L. w sprawie zabicia stróża garażu samochodowego w Miechowie i wynikłych stąd rozruchów żydowsko-polskich 1 maja b. r. w nocy.

Izba uchwaliła nagłość i wybór Komisji, która na wniosek Priluckiego ma być powiększona o czwartego członka z frakcji żydowskiej.

Dalej uchwalono nagłość wniosków: pos. Zagórskiego i Kowalczyka w sprawie dostarczenia i ułatwienia przewozu nasion do zasiewów wiosennych i ziemniaków do sadzenia dla powiatów brzeskiego i kobryńskiego oraz polskich części Wołynia; ks. Kaczyńskiego w sprawie przyznania odszkodowania wojennego robotnikom, którzy ponieśli podczas wojny straty i zostali pozbawieni pracy; pos. Bardła w sprawie zwolnienia od czynnej służby wojskowej synów jednaków i żywcili rodzim; Bobrowskiego w sprawie zniesienia książki robotniczej; pos. Diamanda w sprawie zmiany w organizacji ministerstw; pos. Diamanda, wzywający Rząd, aby przedłożył Sejmowi sprawozdanie co do organizacji monopolów państwowych.

Na tem posiedzenie zamknięto. Następne wyznaczono na sobotę, o g. 10 rano z następującym porządkiem dziennym:

1) Drugie ewentualnie trzecie czytanie projektu ustawy o ustaleniu i oszacowaniu strat wojennych, przedłożonego przez Urząd Likwidacyjny (druk 115 a).

2) Dalszy ciąg pierwszego czytania deklaracji konstytucyjnej według projektu rządowego i wniosku P. S. L. Wyzwolenia w sprawie zasad konstytucji.

Posiedzenie trzydzieste szóste.

Po odczytaniu interpelacji, przystąpiono do pierwszego punktu porządku dziennego:

drugiego ew. i trzeciego czytania ustawy o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych.

Ustawa o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych.

Art. 1

Nie przesądzając ewentualnego wynagrodzenia strat wojennych przez państwo, wprowadza się państwowe ustalenie i oszacowanie tych strat.

Art. 2.

Państwowemu ustaleniu i oszacowaniu podlegają: straty, spowodowane bezpośrednio przez wypadki wojenne w Polsce, w majątku obywateli Państwa Polskiego, należącym do osób fizycznych i prawnych.

Art. 3.

W zakres tych strat wchodzi: wszelkie pozbawienie nieruchomości lub ruchomości przez rabunek, zniszczenie lub uszkodzenie, rekwizycje, świadczenia osobiste, sprzedaż przymusowa, daniny przymusowe, nieuzasadnione grzywny, wywiezione lub zabrane papiery wartościowe, wkłady bankowe, wkłady kas oszczędnościowych, oraz gotowizna, kontrybucje i konfiskaty, zarządzane w okresie wojennym przez wojska lub władze cywilne, a nadto przymusowe pozbawienie używalności nieruchomości lub ruchomości wskutek

zarządzenia władz wojskowych i cywilnych, obcych lub polskich, dokonanych w celach kwaterunku, ewakuacji i innych, oraz szkody, wynikiem z przymusowego zarządu oraz z przymusowych eksploatacji i umów.

Art. 4.

Koszty ustalenia i oszacowania strat wojennych ponosi skarb państwa, z wyjątkiem kosztów spowodowanych nieuzasadnionem żądaniem poszkodowanego.

Podania i dokumenty w tych sprawach wolne są od opłat stempli i opłat skarbowych.

Art. 5.

Ustalenie i oszacowanie strat wojennych przeprowadzać będą specjalne komisje, urzędujące w dwóch instancjach, jako Komisje Szacunkowe Miejskowe i Komisje Szacunkowe Główne.

Art. 6.

Komisje Szacunkowe Miejskowe i Komisje Szacunkowe Główne utworzone będą przez Główny Urząd Likwidacyjny, w porozumieniu z właściwymi Ministerstwami, w tych miejscowościach, których spis ułożony zostanie przez Główny Urząd Likwidacyjny, z oznaczeniem siedziby urzędowania tychże Komisji oraz obszaru, na który ma się rozciągać działalność każdej poszczególniej Komisji.

Art. 7.

Każda strata może być szacowana tylko przez tę Komisję Szacunkową Miejskową, w której okręgu owa strata nastąpiła.

Art. 8.

Materiały szacunkowe, zebrane przed wydaniem niniejszej ustawy przez instytucje społeczne i organy urzędowe upoważnione do ustalania i szacowania strat wojennych, oddane zostaną Komisjom Szacunkowym Głównym, które bądź zatwierdzają je, bądź poprawiają, bądź odsyłają do ponownego oszacowania przez Komisje Szacunkowe Miejskowe.

Art. 9.

Każda Komisja Szacunkowa Miejskowa składa się:

a) z prezesa i, vice-prezesa, delegowanych z pośród sędziów przez prezesa właściwego Sądu Okręgowego;

b) z przedstawicieli Ministerstw: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych, delegowanych po jednym z każdego z tych trzech Ministerstw;

c) z dwóch przedstawicieli Sejmiku Powiatowego lub Rady Powiatowej i jednego przedstawiciela Rady Miejskiej, albo tylko z dwóch przedstawicieli Rady Miejskiej, o ile okręg Komisji Szacunkowej Miejskiej obejmuje samo miasto.

Wyżej wymienione Ministerstwa i organy samorządu delegują do Komisji Szacunkowych Miejskowych, oprócz swych przedstawicieli, także zastępców ich, którzy w razie nieobecności właściwego przedstawiciela biorą udział w pracach Komisji z głosem stanowczym.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministerstwo Przemysłu i Handlu mianują swoich przedstawicieli i ich zastępców z pośród przedstawicieli tych organizacji społecznych, których działalność obejmuje zadania należące do zakresu działania odpowiedniego Ministerstwa, a to na przedstawienie tychże organizacji.

Art. 10.

Posiedzenie Komisji Szacunkowej Miejskowej jest prawomocne, jeżeli uczestniczą w niem: prezes albo vice-prezes i przynajmniej 2-ch członków, z których jeden powinien być przedstawicielem tego Ministerstwa, do którego zakresu działania należą straty oceniane na danem posiedzeniu.

Art. 11.

Do każdej Komisji Szacunkowej Miejskowej Ministerstwo Skarbu deleguje swego przedstawiciela, jako rzecznika interesów Skarbu Państwa.

Art. 12.

Przy każdej Komisji Szacunkowej urzęduje utworzona z ramienia Głównego Urzędu Likwidacyjnego kancelarja.

Art. 13.

Komisja Szacunkowa Główna składa się:

a) z prezesa delegowanego przez Sąd Najwyższy z pośród sędziów tegoż sądu i dwóch vice-prezysów — delegowanych przez Sady Apelacyjne z po-

ta przewyższa sumę 5,000 rubli, 10,000 marek lub 20,000 koron.

Art. 19.

Komisje Szacunkowe Główne według uznania ich prezesów dzielą się na sekcje, posiadające kompetencje Komisji pełnych. Sprawy jednak szczególnej wagi, wchodzące do Komisji Szacunkowej Głównej, mogą być przekazywane, według uznania teje Komisji, do rozstrzygnięcia Komisji Szacunkowej Głównej na plenarnem jej posiedzeniu, w którym uczestniczyć winni: prezes, jeden z wiceprezesów i przynajmniej 6-ciu członków Komisji.

Art. 20.

Ta Komisja Szacunkowa Główna, która ma swoją siedzibę w Warszawie, obok zakresu działania, wskazanego w art. 18 i 19, ma także za zadanie kierowanie działalnością poszczególnych Komisji Głównych w celu osiągnięcia jednolitości ich pracy. Orzeczenia, tej czynności dotyczące, mogą być uchwalone jedynie na pełnym posiedzeniu Komisji w składzie wskazanym w art. 19, z udziałem przedstawicieli wszystkich Komisji Głównych.

Art. 21.

Komisje Szacunkowe Główne oraz ich sekcje mogą zapraszać na swoje posiedzenia rzeczoznawców z głosem doradczym, albo też polecać rzeczoznawcom opracowanie nasuwających się zagadnień. Na żądanie Komisji Szacunkowych Miejscowych, albo też z własnej inicjatywy Komisje Szacunkowe mogą delegować rzeczoznawców na miejsce, gdzie nastąpiła strata wojenna.

Art. 22.

Prezesi Komisji Szacunkowych Głównych i Miejscowych oraz urzędnicy kancelarii tychże komisji otrzymują stałe pensje, których wysokość określi Rada Ministrów.

Inni członkowie Komisji szacunkowych oraz powoływani przez nią rzeczoznawcy i świadkowie otrzymują wynagrodzenie za posiedzenie albo w stosunku do godzin pracy na rzecz Komisji, oraz w razie delegowania na miejsce straty zwrot kosztów podróży; wysokość tych wynagrodzeń określi również Rada Ministrów.

Art. 23.

Wydanie przepisów, określających sposób ustalenia i oszacowania strat wojennych, wyznaczenie terminów prekluzyjnych zgłaszania strat, wreszcie przejęcie materiałów w art. 8 wymienionych porusza się Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu, który czynności tych dokona w porozumieniu z Ministerstwami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu. Główny Urząd Likwidacyjny opracowuje odnośnie budżety i wyjednywa niezbędne fundusze.

Art. 24.

Wszelkie władze administracyjne i organy samorządu winny na wezwanie Głównego Urzędu Likwidacyjnego z nim współdziałać w rozpowszechnianiu odpowiednich obwieszczeń i zarządzeń, które w tym celu skierowane będą do tych władz i organów przez Główny Urząd Likwidacyjny.

Art. 25.

Magistrowi miast, w których utworzone zostaną Komisje Szacunkowe Miejscowe, winny dostarczyć tym Komisjom odpowiednich do ich pomieszczenia lokali.

Art. 26.

Podający świadomie fałszywe dane w postępowaniu przed Komisjami Szacunkowymi, o ile wykroczenie to nie podlega bardziej surowym przepisom kodeksu karnego, karani będą aresztem do 1 roku oraz grzywną od 100 do 10,000 marek. Orzecznictwo w tych sprawach należy do sądów zwyczajnych.

Art. 27.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a wykonanie jej porucza się Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu, tudzież Ministerstwom: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych i Skarbu.

Sprawozdawca komisji skarbowo-budżetowej pos. Rząd mówi, że sprawa indemnizacji strat wojennych przedstawia się dziś niejasno i odpowiednio motywuje swoje wywody.

Mówca wyjaśnia też szczegółowo intencje artykułów ustawy, zaproponowanej przez Główny Urząd Likwidacyjny, a przerobionej nieco przez komisję skarbowo-budżetową.

Do art. I zabrał głos pos. Stapiński. Potem przemawiał delegat urzędowy Karsznicki.

Sprawozdawca pos. Rząd poprawkę tę przyjął, a Izba ją uchwaliła. Przy art. 15 sprawozdawca zaproponował poprawkę, przewidującą kary za niewstawiennictwo świadków, co również przyjęto.

Resztę ustawy przyjęto w drugim czytaniu z poprawkami stylistycznymi.

Pos. Dębski zwrócił uwagę na ludność polską na kresach wschodnich, świeżo oswobodzonych lub dopiero teraz oswabdzanych z pod najazdu ukraińskiego i bolszewickiego. Ludność ta przechodzi piekło dantejskie.

Mówca stawia więc rezolucję: Wzywa się Rząd, aby poczynił starania celem organizowania państwowych, względnie pod opieką państwa pozostających komisji szacunkowych na kresach wschodnich Rze-

czyzopolitej, wyswobodzonych z pod bolszewickiego czy ukraińskiego najazdu.

Rezolucję tę przyjęto, poczem całą ustawę w trzecim czytaniu uchwalono jednogłośnie en bloc.

Przystąpiono do dalszej rozprawy nad deklaracją konstytucyjną i projektem grupy „Wyzwolenia“.

W dalszym ciągu dyskusji nad projektami konstytucji głos zabierali posłowie: Daszyński, prof. Kamieniecki, ks. arcybiskup Teodorowicz i Halban. Następnie marszałek odroczył debaty do wtorku, 13-go b m.

Przyjęto jeszcze nagłość kilku wniosków, poczem posiedzenie zostało zamknięte. Następane — jutro, o godz. 3 pp.

Brzmienie traktatu pokojowego z Niemcami.

Lyon, 9 maja (PAT). — Radjotel. st. warsz. (dalszy ciąg traktatu pokojowego).

CZĘŚĆ V.

Punkty wojskowe, morskie i aeronautyczne.

Oddział I.

Klauzule wojskowe

Oddział I. (klauzule wojskowe) postanawia zmniejszenie armji niemieckiej do rozmiarów stałej siły zbrojnej bezpieczeństwa publicznego (force permanente de police) i odbiera Niemcom prawo i środki odbudowy wielkiej armji narodowej: 1) przez ograniczenie kontyngensu kadrow, zbrojeń i wyrobów materiałów wojennych do ściśle określonych przez mocarstwa sprzymierzone i zaprzyjaźnione potrzeb siły zbrojnej bezpieczeństwa publicznego, składającej się z 10,000 ludzi (wraz z oficerami); 2) przez zniesienie powszechnego obowiązku służby wojskowej, wprowadzenie zaciągu ochotniczego na przeciąg lat 12 i usunięcie wszystkich organów, służących do przygotowania wojny, mianowicie: komend, organów instrukcji i mobilizacji; 3) przez zakaz utrzymywania oraz budowy fortyfikacji, utrzymywania instalacji, służących do ułatwienia mobilizacji, oraz utrzymywania wojska na obszarach na lewym brzegu Renu, oraz na zachód od linii, przeprowadzonej w odległości 50 km. na wschód od tej rzeki.

Ad 1-o: ograniczenie kontyngensu kadrow i zbrojeń: W ciągu 2-ech miesięcy od chwili, gdy niniejszy traktat zyska moc obowiązującą, armja niemiecka ma być zdemobilizowana i ograniczoną do 7 dywizji piechoty i 3 dywizji kawalerji (o określonym składzie) w sile łącznej 100,000 ludzi (w tej liczbie najwyżej 4,000 oficerów); wliczyć należy również personel magazynowy, przyczem wolno utworzyć tylko dwa sztaby korpusu armji, o ściśle oznaczonym składzie.

Liczba personelu wojskowej służby administracyjnej, mianowicie: urzędników i funkcjonariuszy państw niemieckich oraz personelu żandarmerji i policji lokalnej i municypalnej jest ograniczoną i nie wolno tego personelu gromadzić razem na jakiegokolwiek bądź ćwiczenia wojskowe. Wielki sztab generalny niemiecki i wszystkie podobne formacje zostają rozwiązane. Cały materiał wojenny, pochodzący z Niemiec, oraz zagraniczny z wyjątkiem ilości, oznaczonych przez mocarstwa sprzymierzone i zaprzyjaźnione, ma być wydany tym państwom. Na przyszłość materiał wojenny może być wyrabiany jedynie w fabrykach, upoważnionych do tego przez rządy 5-ciu mocarstw sprzymierzonych i zaprzyjaźnionych, i to w ilościach, ustalonych w niniejszym traktacie. Wszelki inny wyrób, eksploatacja lub przewóz materiałów wojennych, gazów trujących lub materiałów zakazanych, wozów opancerzonych, tanków oraz podobnych im maszyn wojennych są Niemcom wzbronione.

Ad 2-o: (rekrutacja i instrukcja wojskowa). Powszechny obowiązek służby wojskowej zostaje w Niemczech zniesiony. Zaciąg do armji niemieckiej będzie się odbywał na drodze werbunku ochotniczego na przeciąg 12 lat bez przerwy dla żołnierzy, a na lat 25 bez przerwy dla oficerów, przyczem ci ostatni są obowiązani służyć przynajmniej do 45 roku życia. Jedynie dozwolonomi szkołami wojskowemi są szkoły nieodzwonne do wykształcenia oficerów, a liczba uczniów w tych szkołach ma być zastosowaną do liczby miejsc wakujących. Zakładom naukowym

nie wolno wyklądać przedmiotów wojskowych, zaś stowarzyszeniom wszelkiego rodzaju zabrania się zajmować sprawami wojskowemi, oraz pozostawać w jakiegokolwiek styczności z władzami wojskowemi. Zakazane są wszelkie zarządzenia mobilizacyjne lub mające na celu mobilizację.

Ad 3-o: (strefa, w której nie wolno utrzymywać fortyfikacji, urządzeń wojskowych i wojsk niemieckich). Wszelkie fortyfikacje, jakiegokolwiek byłyby ich natura i znaczenie, wszelkie instalacje, któreby mogły ułatwiać mobilizację, są zakazane na obszarach niemieckich, położonych na zachód od linii, biegnącej w odległości 50 km. na wschód od Renu. Istniejące fortyfikacje mają być rozbrojone i zburzone, a wymienione powyżej instalacje zniszczone w terminie 3-miesięcznym od chwili, gdy niniejszy traktat zyska moc obowiązującą. Niemcy w wyżej określonej strefie nie będą mogli utrzymywać ani stałe, ani czasowo żadnej siły zbrojnej, ani też odbywać tam żadnych manewrów wojskowych. Wszelkie wykroczenie przeciw powyższemu postanowieniu będzie uważane za akt nieprzyjaźnielski wobec państw, podpisanych na niniejszym traktacie, oraz jako akt zakłócający pokój powszechny.

Oddział II.

Klauzule morskie.

Oddział II (klauzule morskie) w znacznej mierze ogranicza niemiecką marynarkę wojenną i odbiera Niemcom prawo i środki odbudowy wielkiej marynarki wojennej.

1-o: Ograniczenie floty do pewnej liczby okrętów o ściśle określonej powierzchni i typie, ograniczenie kadrow niemieckiej marynarki wojennej i zakaz posiadania łodzi podwodnych.

2-o: Wydanie rządów 5-ciu państw sprzymierzonych i zaprzyjaźnionych wszystkich łodzi podwodnych, z wyjątkiem tych, do których zatrzymania upoważnia niniejszy traktat; demobilizacja wszystkich budujących się obecnie okrętów wojennych; rozbrojenie krążowników i statków pomocniczych.

3-o: Wolność dostępu do morza Bałtyckiego dla wszystkich narodów.

4-o: Zburzenie fortyfikacji, uniemożliwiających dostęp z morza Północnego do morza Bałtyckiego, i ograniczenie fortyfikacji na pozostałym wybrzeżu niemieckiem do jednego pasa fortyfikacji i w warunkach ściśle określonych przez rządy sprzymierzonych i zaprzyjaźnionych.

5-o: Zniszczenie i kontrola przez wspomniane rządy telegrafów bez drutu przez przeciąg 3-ech miesięcy.

Ad 1-o: (Ograniczenie floty i kadrow niemieckiej marynarki wojennej). Po upływie terminu 6-miesięcznego flota niemiecka nie może przenosić w statkach uzbrojonych: 6 pancerników typu „Deutschland“ lub „Löthringen“, 6 krążowników lekkich, 12 kontrtorpedowców, 12 torpedowców; nie wolno Niemcom posiadać żadnej łodzi podwodnej, nawet handlowej. Jej kadry nie mają przenosić 15,000 ludzi, wraz z oficerami, powołanych przez zaciąg ochotniczy, na przeciąg lat 25 bez przerwy dla oficerów, a na lat 15 bez przerwy dla żołnierzy.

Ad 2-o: Wydanie, zniszczenie lub rozbrojenie okrętów wojennych lub statków pomocniczych powyżej liczby, ustalonej w paragrafie 1-ym; wszystkie statki wojenne przewozowe, cały materiał wojenny

ponad liczbę i ilość, oznaczoną przez rządy sprzymierzone i zaprzysiężone, wszystkie łodzie podwodne, urządzenia do spuszczenia okrętów na wodę (navires de relevage) i doki mają być tym państwom wydane przez Niemcy. Budujące się obecnie statki mają być zburzone. Niemcy będą mogły budować i nabywać okręty wyłącznie w celu zastąpienia dozwoływanych.

CZĘŚĆ VI.

Jeńcy wojenni.

Niemiecy jeńcy wojenni mają być możliwie jaknajrychlej odesłani do ojczyzny po podpisaniu traktatu pokojowego; szczególnie wykonania tego postanowienia ureguluje osobna subkomisja dla każdego z państw sojuszniczych i sprzymierzonych. Zwolnieni niemieccy jeńcy wojenni i cywilni będą przewożeni staraniem i na koszt rządu niemieckiego do ich miejsca zamieszkania; nawet wówczas, jeśli ono znajduje się na terytorjum okupowanym, w tym wypadku powrót ich do kraju będzie zależny od zażyczenia i kontroli państw sojuszniczych i sprzymierzonych. Jeńcy wojenni, przeciw którym toczy się dochodzenie sądowe, lub którzy odsiadują karę za niesubordynację, będą również odesłani do kraju, z wyjątkiem tych, którzy będą skazani za tego rodzaju przestępstwa po 1-szym maju 1919 r. Jeńcy, którzy dopuścili się innych przestępstw, mogą być zatrzymani. Ci z pośród jeńców, którzy nie życzą sobie odesłania do ojczyzny, mogą nie być odesłani, atoli rządy państw sojuszniczych i sprzymierzonych zastrzegają sobie prawo odesłania ich do kraju, lub do państw neutralnych, albo też do upoważnienia ich do pozostania tam, gdzie się znajdują. Odsyłanie do kraju jeńców niemieckich może nadto być uzależnione od powrotu jeńców i obywateli państw sojuszniczych i sprzymierzonych, którzy znajdują się jeszcze w Niemczech. Rządy sojusznicze i sprzymierzone oraz Niemcy podadzą sobie wzajemnie do wiadomości dokładną listę zmarłych i wskazówki co do miejsca pogrzebienia tych jeńców, których tożsamość nie ustalono.

Klauzule szczegółowe.

Groby wojenne.

Rządy sojusznicze i sprzymierzone i rząd niemiecki zobowiązują się uszanować i utrzymywać groby żołnierzy i marynarzy, pogrzebanych na ich terytorjach, udzielać wszelkich ułatwień komisjom, mianowanym przez nie dla zarejestrowania, konserwacji lub wznoszenia pomników na tych grobach, oraz zadośćuczynić prośbom o przewiezienie do kraju zwłok żołnierzy.

CZĘŚĆ VII.

Odpowiedzialność za wojnę i sankcje.

Wilhelm II.

Wilhelm II zostaje postawiony w stan publicznego oskarżenia pod zarzutem zbrodni przeciw etyce międzynarodowej i świętości traktatów. Będzie on sądzony przez osobny trybunał, złożony z 5 sędziów, mianowany przez główne mocarstwa sojusznicze i sprzymierzone. Zadaniem wydziału Wilhelma II będzie zastosowanie do Holandji. Osoby, oskarżone o czyny, przeciwne prawom i zwyczajom wojennym, będą postawione przed sądami wojennymi państw sojuszniczych i sprzymierzonych. Niemcy zobowiązują się wydać oskarżonych, jeśli zarzucane im czyny były popełnione na szkodę obywateli kilku państw.

Trybunały wojenne będą się składały z członków sądów wojskowych wszystkich państw interesowanych. Niemcy zobowiązują się dostarczyć wszelkich dokumentów i potrzebnych wyjaśnień.

CZĘŚĆ VIII.

Naprawa szkód wojennych.

Postanowienia z tego tytułu: 1) Ustalają zasady naprawy szkód; 2) określają kategorie szkód, za które należy się odszkodowanie; 3) określają rodzaje odszkodowania, które w zasadzie ma być rozłożone na okres 30 lat, z zastrzeżeniem późniejszego przedłużenia tego okresu na wypadek, gdyby nie wystarczył on Niemcom do zupełnego uiszczenia się z tego długu.

Zasady.

Niemcy i ich sprzymierzeńcy uznają swą odpowiedzialność za wszystkie straty i szkody, poniesione gdziekolwiek przez państwa sprzymierzone. Niemcy zobowiązują się powetować wszystkie szkody, wyrządzone ludności cywilnej i jej mieniu. Niemcy zobowiązują się przez wydanie asygnat na okaziciela zwrócić najpóźniej 1 maja 1920 roku rządowi sojuszniczym i sprzymierzonym te sumy, które Belgja była zmuszona od nich pożyczyć, aż do 11 listopada 1918 roku, w następstwie naruszenia traktatu z roku 1839.

Kategorie szkód.

Odszkodowanie należy się za następujące kategorie szkód: Szkody, wyrządzone osobom cywilnym pozostającym na ciele albo pozbawionym życia (i pozostającym po nich osobom, które były na ich utrzymaniu) przez działania wojenne; szkody, wyrządzone osobom cywilnym, wobec których dopuszczono się aktów okrucieństwa, gwałtów lub złego obchodzenia się z nimi; szkody, wyrządzone osobom cywilnym, które padły ofiarą działań ze strony nieprzyjaciela na terytorjum okupowanym, zajętem lub nieprzyjacielskiem (przez odniesienie szkody na zdrowiu, zdolności do pracy lub czci) oraz tym pozostałym przy życiu, którzy byli na ich utrzymaniu; szkody, wyrządzone przez wszelkiego rodzaju złe obchodzenie się z jeńcami wojennymi — o tyle, o ile szkody te były wyrządzone obywatelom państw sprzymierzonych; wszystkie wydatki na utrzymanie lub kompensaty tego rodzaju wypłacane wojskowym ofiarom wojny i osobom, które były na ich utrzymaniu (według normy francuskiej); zasiłki, wypłacane przez rządy sojusznicze i sprzymierzone jeńcom wojennym, ich rodzinom, lub osobom, pozostającym na ich utrzymaniu; zasiłki udzielane przez rządy państw sojuszniczych i sprzymierzonych rodzinom i osobom będącym na utrzymaniu żołnierzy, powołanych pod broń (według normy francuskiej); szkody, wyrządzone osobom cywilnym w następstwie nałożonego na nie przez nieprzyjaciół przymusu pracy bez odpowiedniego za nią wynagrodzenia; szkody, odnoszące się do wszelkiego rodzaju własności, gdziekolwiek bądź się znajdujących, która została zabrana, zajęta, narazona na szwank lub zniszczona wskutek działalności nieprzyjaciela, lub szkody, wyrządzone w następstwie bezpośrednim kroków nieprzyjacielskich lub wszelkich operacji wojennych; szkody wyrządzone przez nałożenie kar pieniężnych lub nieprawne pobieranie opłat przez nieprzyjaciela na szkodę ludności cywilnej.

Komisja międzysojusznicza, nosząca nazwę „Komisji dla Odszkodowań”, poda do wiadomości Niemiec przed 1-mym maja 1921 wysokości odszkodowania, obciążającego ich rachunek. Kwoty tej nie da się obecnie ustalić.

Koszta, potrzebne na powetowanie szkód i odbudowę, będą ustalone według ceny odbudowy w czasie, gdy roboty będą wykonywane. Komisja będzie mogła, ustalając w dniu 1-mym maja 1921 roku całkowity dług niemiecki, obliczyć procenty, przypadające od sum odszkodowania za czas od 11 listopada 1918 do 1 maja 1921. Począwszy od 1 maja 1921 od długu niemieckiego będą pobierane odsetki po 5%. W każdym razie komisji będzie przysługiwało później pełne prawo ocenienia, czy warunki wymagają zmiany wysokości tego procentu.

Rodzaje odszkodowania.

Rola komisji odszkodowań.

Komisja odszkodowania, złożona z przedstawicieli następujących państw, po jednym dla każdego z nich: Stanów Zjednoczonych Ameryki, Wielkiej Brytanii, Francji i Włoch, powołanego kolejno przedstawiciela Japonii, Belgii lub Serbii, będzie perjodycznie badać zdolność płatniczą Niemiec i określi wysokość rat i rodzaj wypłat, które Niemcy mają uiszczyć. Siedzibą stałą tej komisji będzie Paryż. Będzie jej przysługiwała ogólna kontrola i władza wykonawcza, jaknajrozsłabsza w sprawie odszkodowań. Komisja jest powołana, jako wyłączne przedstawicielstwo rządów sojuszniczych i sprzymierzonych, zainteresowanych w celu przyjmowania, przechowywania i rozdziału wpłat, dokonanych przez Niemcy, z tytułu powetowania szkód.

Komisja upewni się, że: 1) wszystkie dochody Niemiec, łącznie z temi, które są przeznaczone na pożyczki wewnętrzne, będą przedewszystkiem użyte na zapłatę sum, należnych z tytułu odszkodowania; 2) że ciężar podatkowy, dotyczący podatników niemieckich, jest co najmniej tak wielki, jak ciężar podatkowy najbardziej obciążonego podatkiem kontrybenta państw sprzymierzonych.

Kronika polityczno-społeczna.

Z Sanoka. Zebrana na uroczystości w dniu 3-cim maja młodzież szkoły wydziałowej męskiej w Sanoku przesyła za pośrednictwem swych nauczycieli wyrazy czci i hołdu dla Sejmu Polskiego, Naczelnika Państwa Piłsudskiego i Ministra Paderewskiego, z zapewnieniem gorącej miłości Ojczyzny i pracy dla niej w przyszłości.

Głos warszawskich wiewiór w sprawie paskarstwa. Liczne wiece obywateli m. Warszawy we czwartek dnia 8 maja w sprawie walki z lichwą i paskarstwem powzięły następującą jednomyślną uchwałę: 1) zważywszy, iż skuteczną walką z lichwą i paskarstwem i koniecznością zorganizowanego, masowego oraz doradczego wymiaru sprawiedliwości na winnych zbrodni wyglądania całej ludności polskiej oraz pozbawienia jej artykułów pierwszej potrzeby jest obecnie rzecz nieodzowna, i zważywszy, iż przelomowy okres dziejowy, obecnie przeżywany, — wymaga natychmiastowego uporania się z największym wrogiem wewnętrznym, jakim jest dziś paskarz i lichwiarz, zważywszy dalej, że walka ta nosi charakter obrony podstaw bytu i życia całego społeczeństwa; zważywszy wreszcie, że paskarze i lichwiarze winni być

na równi ze zdrajcami kraju i szpiegami wyjęci — aż do chwili nastania normalnych stosunków — z pod działania zwykłego prawa —

zebrani: A) wzywają Sejm i Rząd do jaknajszybszego: 1) wydania prawa wyjątkowego przeciw lichwie i spekulacji oraz paskarstwu, a także przeciw przemysłowemu i tajnemu gorzelnictwu, z udzieleniem prawa karania winnych w ręce władz administracyjnych, względnie Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją, przyczem prawo to przewidywać ma w każdym wypadku karę aresztu i więzienia, od 14 dni do 6 lat, obok odpowiedniej grzywny, względnie konfiskaty majątku, a dla recydywistów oraz dla winnych gromadzenia towaru, w takich spekulacyjnych, a także przemysłowych karę chłosty cielesnej, względnie w wypadkach cięższych karę śmierci, przyczem jedynie ten ostatni rodzaj kary ma być pozostawiony sądom, i to sądom specjalnym w tym celu ustanowionym (trybunałom doradczym).

2) stanowiąc cen maksymalnych na wszystkie artykuły pierwszej potrzeby;

3) przelania egzekutywy i dozoru nad wywozem artykułów pierwszej potrzeby oraz dozoru nad tajnym gorzelnictwem także na Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją;

4) unormowania importu zgodnie z interesem ogólnokrajowym i wydaniu zakazu przewozu przedmiotów zbytku;

5) w drodze podatku majątkowego od zysków wojennych zredukowania w nieprawny sposób nagromadzonych zysków i obrócenia zebranych z tego tytułu funduszy na odszkodowanie biednej ludności oraz na dalszą walkę z lichwą i spekulacją;

6) zażądania natychmiastowego od Ministerstwa Komunikacji w porozumieniu z Min. Apropozycji sprowadzenia w ciągu najbliższych 14 dni potrzebnej ilości taniach kartofli, przyczem Ministerstwo Komunikacji ma — gdy trzeba — zwręczać na ten czas cały cywilny ruch oswojowo-towarowy i dostarczyć całą rozporządzalną ilość wagonów towarowych;

7) natychmiastowego zreformowania nieudolnej działalności w Ministerstwie Komunikacji, Ministerstwie Apropozycji oraz w Wydziale zaopatrywania m. Warszawy i powierzenia jej w ręce ludzi odpowiedzialnych, wybranych z pośród organizacji i wybitnych działaczy społecznych.

B) Zebrani na wiecach w znacznej liczbie obywatele Państwa Polskiego, gniebieni wewnętrzną klęską lichwy i paskarstwa ze strony wyzłok społeczeństwa, wzywają zarazem cały uczciwy myślicy ogół obywateli i obywateli do zbiorowej, solidarnej, wyteżonej i najenergiczniejszej akcji, celem zwalczenia tych hyen społecznych, gorszych od najniebezpieczniejszego wroga, gdyż toczących żywy organizm Narodu.

Wzywa się społeczeństwo, aby wszelkimi środkami ułatwiał wladzom państwowym owocną walkę z tą klęską i poparło akcję Urzędu z Lichwą i Spekulacją.

Ratowanie dzieci. Centralny Komitet Pomocy dla Dzieci, jednoczący w sobie działalność Ministerstwa Zdrowia, Misji Amerykańskiej i innych organizacji społecznych, mających na celu ratowanie dzieci Rzeczypospolitej Polskiej, rozpoczął swą dobroczynną akcję od odżywiania kresów, klęską głodu najbardziej dotkniętych. Jest to właściwie pierwsza na szeroką skalę zakreślona akcja, obejmująca wszystkie ziemie jednoczącej się Polski. Pierwszym etapem działalności Centralnego Komitetu był Brześć, Białystok i Wilno, gdzie klęska głodu, chorób i epidemii skazywała dzieci na wymarcie. Z kolei pośpieszono z pomocą dla Lwowa, Krakowa i Lublina, a dalej dla Zagłębia Dąbrowskiego.

Otwarcie ruchu pocztowego Wilno-Warszawa. Ministerstwo Poczt i Telegr. komunikuje, iż od dnia 9 maja b. r. otwarto ruch pocztowy pomiędzy Warszawą a Wilnem. Dopuszczono do przewozu: listy zwykłe, polecone, wartosciowe i paczki. Taryfa zwykła.

Pasek na spirytus monopolowy. Sprzedaż spirytusu monopolowego, po stosunkowo niskiej cenie, dała pole do szeregu nadużyć sklepom kolonialnym. Sklepy te, otrzymując spirytus w ograniczonej ilości, odmawiali sprzedaży publiczności, po cenie monopolowej, sprzedawali natomiast spekulantom lub klienteli zaufanej po cenie wyższej. Na skutek napływających skarg, Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją zbadał natychmiast na miejscu, czy zażalenia są uzasadnione i w poszczególnych wypadkach zarządził natychmiastowe rozprzeżenie spirytusu w obecności swego urzędnika po cenie monopolowej.

„Kropka mleka” dla dzieci żołnierzy. Towarzystwo „Kropka mleka” oświadczyło gotowość przyjęcia pewnej liczby dzieci żołnierzy Wojska Polskiego. Z opieki Towarzystwa korzystać mogą dzieci żołnierzy od urodzenia do 2 roku życia. Opieka ta obejmuje: udzielanie wskazówek pod względem wychowania, udzielanie porad leczniczych w razie choroby, wydawanie niektórych leków, mączki Nestlé i innych środków odżywczych. Wszystko bezpłatnie. Ponadto dla dzieci karmionych sztucznie, lub niemających dostatecznej ilości pokarmu matczynego, Towarzystwo wydaje codziennie, według przepisu lekarza, mleko po cenach bardzo niskich. W wyjątkowych wypadkach Towarzystwo wydaje i to mleko bezpłatnie. Bliższych informacji udziela i potrzebne zaświadczenia wydaje Sekcja Zaopatrzenia służących w Wojsku Polskiem i ich rodzin, Ministerstwa Spraw Wojskowych — ul. Srebrna 12 — codziennie od 9 do 3 po południu.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 11 maja. (PAT) — Front galicyjski: Pod Lwowem obustronna działalność artylerji, pozatem na całym froncie tylko utarczki patroli wywiadowczych.

Front Wołyński: Nasz oddział silnym wypadem na Pawłowicze (południowo-wschód od Włodzimierza Wołyńskiego) rozbił oddział ukraiński w sile do tysiąca lu-

dzi, biorąc do niewoli kilkudziesięciu jeńców i zdobywając 4 kulomioty i znaczne zapasy amunicji.
Front litewsko-białoruski: Na odcinkach wileńskim i baranowickim bez zmiany. Pod Pińskiem silny atak bolszewicki na Jasioldzie odparty.

W zastępstwie Szefa Sztabu Generalnego:
Haller, pułkownik.

Polska spłacać będzie długi niemieckie.

Paryż, 11 maja. (PAT) Havas. — Polska weźmie udział w spłaceniu długu państwa niemieckiego, a mianowicie Prus, w tej wysokości, jaka na nią przypada w dniu 11 sierpnia 1914 r. z terytorjów, odstąpionych przez cesarstwo niemieckie, na podstawie płaconych Niemcom podatków. Polska będzie zwolniona z długów, zaciągniętych przez Niemcy (Prusy) na kolonizację niemiecką w Polsce. Polska staje się właścicielką dóbr i majątków, stanowiących własność cesarstwa niemieckiego lub państwa pruskiego, a które leżą na terytorjach odstąpionych Polsce. Wartość tych nabytków zostanie określona przez komisję odszkodowań i będzie wypłacona przez Polskę tej komisji na rachunek rządu niemieckiego i potrącona z sum, winnych jako odszkodowanie.

Rząd niemiecki a fundusze ubezpieczeniowe.

Paryż, 11 maja. (PAT) Havas. — Rząd niemiecki będzie musiał przekazać Polsce część funduszy, nagromadzonych przez rząd cesarstwa i Prus lub też przez organizacje państwowe, czy prywatne, działające pod ich kontrolą, przeznaczonych na pokrycie na tych terytorjach kosztów wszelkich ubezpieczeń społecznych i państwowych. Warunki tego przekazania zostaną unormowane przez specjalne konwencje pomiędzy Polską a Niemcami.

Dla Polski

Paryż, 11 maja (PAT). (Tel. własny). — Terytorja, mające być zwrócone Polsce przez Niemcy, obejmują 53.250 km. kw., terytorja, podlegające plebiscytowi — 15.100 km. kw., terytorja gdańskie — 1.800 km. kw., Prusy przy rozbiorach Polski zaanektowały 64.000 km. kw. ziem polskich. Na posiedzeniu czwartkowym Rady Delegacji Polskiej wyrażono Dmowskiemu gorące podziękowanie dla jego zasługi dla Polski, w sprawie granicy polsko-niemieckiej.

Ostatnia poczta.

Włosi dla Polski.

Otrzymujemy numer wychodzącego w Turynie miesięcznika „Illustrazione dell'Asercito dell'Armata”, numer poświęcony całkowicie Polsce.

Okladkę zdobi orzeł polski i napis: „Niech żyje Polska!” w dwóch językach: włoskim i polskim. Na pierwszej stronie widnieje duży portret Mickiewicza, z króciutką notatką biograficzną i literacką. Następnie wydawca помещa słowo wstępne: „Podczas wojny było ciężkiem przewinieniem mówić o Polsce i jej aspiracjach narodowych. Władze obawiały się nieprzyjemności, przeto komitet turyński „Pro Polonia”, złożony z wybitnych osób świata umysłowego, nie mógł nic otrzymać w przedpokojach sfer rządzących, i tylko prywatnie wspierał miłością swą naród męczenników. Położenie to zmieniło się po zwycięstwie, które rozbiło potęgę państw centralnych. Stary komitet turyński „Pro Polonia” mógł wyjść z narzuconej mu rezerwy i urzędzić szereg uroczystości o charakterze patriotycznym, które dały gościom polskim dowód niezmięnionej przyjaźni włoskiej. Celem niniejszego numeru jest zadokumentować historyczny fakt nowego uformowania legionów polskich na gruncie naszej Italji, opiekunki każdego zmartwychwstania do wolności ludów ciemiężonych”.

Komitet turyński „Pro Polonia” zawiązał się w roku 1915 w celu „rozpowszechnienia w narodzie włoskim znajomości kwestji polskiej i wszczęcia przekonania, iż Polska musi być całkowicie odbudowana i niepodległa”. Prezesem został profesor uniwersytetu Achilles Loria, sekretarzem adwokat Attilio Begey, obrońca sprawy polskiej od czasu powstania 63 r. Komitet urządził szereg odczytów i ogłosił mnóstwo artykułów w sprawie polskiej. Po zwycięstwie Entente i sztandar polski powiewał obok sprzymierzeńców podczas demonstracji w Turynie. Sztandar ten profesor Loria i adwokat Begey przedstawili Wilsonowi, gdy przejeżdżał przez Turyn. Prof. Loria w pięknej przemowie przypomniał prezydentowi męczeństwo, aspiracje i prawa narodu polskiego. Wilson zapewnił, że zajmie się tą sprawą. Gdy uformowały się legiony polskie, komitet ofiarował sztandar pułkowi im. Mickiewicza, „największego poety, założyciela Legionów polskich, które były się o niepodległość Włoch”. Było to dnia 31 stycznia 1919 r.

W dalszym ciągu „Illustrazione” podaje ciekawy opis, jak uformowały się pułki polskie w la Mandria di Chivasso.

„Z rozwojem wypadków wojennych Polacy i Czecho-Słowacy stali się naszymi sprzymierzeńcami. Było ich około 35 tys. w naszej niewoli. W początkach grudnia zaczęto przysyłać z różnych stron Włoch jeńców Polaków do la Mandria. Oddawano ich w ręce oficerów Polaków; jeżeli ci uznali ich za Polaków, otrzymywali wolność i wcielano ich do tworzących się pułków; w przeciwnym razie odsyłano ich napowrót. Następnie utworzono drugi obóz podobny w S. Maria Capua Vetere, we Włoszech Południowych. Żołnierze polscy pod dowództwem swoich oficerów otrzymywali pewne wykształcenie literacko-patriotyczne, oraz wojskowe — bez broni. Po paru tygodniach posłani zostali do Francji, gdzie wyekwipowanych i uzbrojonych wcielono ich do armji gen. Hallera, aby wrócić do Polski, gdzie znajdują się już dawne legiony polskie pod wodzą generalissimusa Piłsudskiego”.

Wkrótce po utworzeniu obozu w Mandriji, wychodził zaczął w Turynie dziennik „Żołnierz polski we Włoszech”, pod redakcją komendanta obozu polskiego.

Ciekawego i pełnego serdecznych wynurzeń pod adresem Polski numer dopełnia rys dziejowy Polski, oraz opis uroczystości polsko-włoskich w la Mandria di Chivasso (o 23 km. od Turynu) wręczenia pułkom polskim sztandarów od komitetu turyńskiego, od Medjolanu, od Bergamu i t. d. „Illustrazione” dodaje: „Rzecz, która nam się wydać może dziwna: wojskom rozdano obrazek, który dla Polaków jest emblematem religijnym i patriotycznym jednocześnie, wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej”.

Widzimy także w tym numerze kilka portretów, jakoto Kościuszki, królów polskich pochodzenia włoskiego, Jana III, a także przewodniczących komitetu turyńskiego i oficerów polskich. Są także liczne zdjęcia z obozów, uroczystości polsko-włoskich, wręczenia sztandarów i t. d.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Cyrulik Sewilski”, Jutro „Trubadur”.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Pan Posel”. Jutro „Królewski jędynak”.
Teatr Polski. Dziś „Oj, mężczyźni, mężczyźni”. Jutro „Szczeście Frania”.
Teatr Mały. Dziś „Rzeczywistość”. Jutro „Brat marnotrawny”.
Teatr Letni. Dziś „Kochanek z obłoków”. Jutro „Kochanek z obłoków”.
Teatr Nowości. Dziś „Dokola miłości”.
Teatr Praski. Dziś i jutro „Sybir”.
Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Maż dwóch żon”.
Teatr im. Staszycy. Jutro „Stare miasto”.

ZARZĄD

Towarzystwa Akcyjnego Rzeźni Miejskich.

niniejszym zawiadamia pp. akcjonariuszów, że Zgromadzenie Ogólne odbędzie się w dniu 31 Maja 1919 r. o godzinie 4-ej po południu w biurze Zarządu w Warszawie przy ul. Nowy-Swiat Nr. 41 m. 28.

Porządek dzienny obejmuje: 1. Wybór przewodniczącego. 2. Sprawozdanie Zarządu i rozważenie bilansu za 1918 r. 3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej. 4. Zatwierdzenie bilansu i sprawozdania za 1918 r. 5. Rozważenie i zatwierdzenie budżetu na 1919 r. 6. Wybór członków Zarządu i zastępcy. 7. Wybór pięciu członków Komisji Rewizyjnej. 8. Wnioski Zarządu i pp. akcjonariuszów.
1756

Zawiadomienie.

Na zasadzie uchwały Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Ministerstwa Skarbu z dnia 12 Marca b. r. za Nr. 2276/19—I, zatwierdzoną została „S-ka Akcyjna (Tow. Akcyjne) handlu i eksploatacji przemysłowej roślin lekarskich „Planta”.

Kapitał zakładowy wynosi Mk. 1.000.000 w akcjach imiennych po Mk. 1000, płatne w połowie przy subskrypcji, pozostała zaś suma ratami w ciągu 6-ciu miesięcy, w terminach, określonych na pierwszym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszów. Zgromadzenie to odbędzie się w dniu 20 Maja b. r. o godzinie 5-ej po połud. w gmachu C. Tow. Rolniczego Kopernika 30.

Akcyje uczestniczyć będą w zyskach T-wa „Planta” od dnia 1-go Kwietnia b. r.

Sybskrypcje na akcyje i pełne wkłady przyjmują:

Żalozyciele T-wa Akcyjnego „Planta”, Warszawa, Zielna 21.

Bank Handlowy w Warszawie. Traugutta 7,

Bank Spółdzielczy, Warszawa, Jasna 1,

Bank Ziemiański w Warszawie, Mazowiecka 13,

Bank Ziemiański we Lwowie, ul. Kopernika 4,

Bank Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu—bezpośrednio lub za pośrednictwem wszystkich instytucji w całej Polsce.

Komitet założycieli stanowią: S-ka firmowo-komandytowa „Planta”, Wilhelm Maylert wlaś. Marcellina, Antoni Łuniewski wlaś. Rudzienka, Jan Gessner, wlaś. apteki w Warszawie, Jan Biegański, aptekarz, specjalista w hodowli roślin lekarskich, St. W. Tylicki, Dyrektor T-wa „Planta”.
1796

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń

„PRZEZORNOSC”

w Warszawie

otrzymała zawiadomienie, że polisa Nr. 11329, wydana 20 marca 1904 roku na imię Marjana Geoga Majewskiego na rb. 1.000 — zaginęła. Nie przedstawiona Dyrekcji w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia będzie nieważną zostanie wydany dublikat.

ZARZĄD TOW. AKC.

przechowywania i transportowania mebli i towarów z udzieleniem pożyczek

A. WRÓBLEWSKI i S-ka

niniejszem ma zaszczyt zawiadomić, iż na zasadzie §§ 63, 68, 69 ustawy, w dniu 31 maja r. b. o godz. 11-ej rano, w lokalu T-wa w Warszawie, przy ul. Trębackiej № 13 odbędzie się ogólne zebranie akcjonariuszów.

Porządek posiedzenia następujący:

1. wybór przewodniczącego,
2. zatwierdzenie sprawozdania za rok 1918,
3. zatwierdzenie budżetu na rok 1919,
4. wybór jednego członka zarządu, jednego zastępcy i pięciu członków komisji rewizyjnej,
5. wnioski zarządu i członków.

Na zasadzie § 75 ustawy, właściciele akcji obowiązani są na 7 dni przed terminem ogólnego zebrania zgłosić do zarządu swe prawa głosu.
1720.

Państwowy Urząd Zakupu Artykułów pierwszej Potrzeby

przez
MINISTERSTWIE APROWIZACJI

zawiadamia, iż wszelkie legitymacje, wydawane państwowym dostawcom na bydło, trzodę, mięso i tłuszcz, w okresie czasu od 1 grudnia 1918 r. do 22 kwietnia 1919 r. przez wydział mięsny Ministerstwa Aprobizacji oraz przez Państwowy Urząd Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby, tracą moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.
1722

Zarząd Warszawskiej Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej

zawiadamia pp. członków, że dnia 26 maja 1919 r. w lokalu T-wa Jasna 24, odbędzie się zwyczajne Walne Zebranie Członków T-wa w pierwszym terminie o godz. 4 pp. w drugim terminie o godz. 7 wieczorem, które będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych członków. Porządek dzienny: zatwierdzenie bilansu za 1918 r., zatwierdzenie budżetu na r. 1919, wybory i wnioski.
1779

Zarząd Warszawskiego Tow. Poż. Oszczędn.

„SPOŁEM”

zawiadamia pp. członków, że dnia 27 maja 1919 r. w lokalu Tow., Jasna 24, odbędzie się zwyczajne Walne Zebranie członków Tow., w pierwszym terminie o godz. 4 p. p. w drugim terminie, tegoż dnia, o godz. 7 wieczorem, które będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych członków. Porządek dzienny: zatwierdzenie bilansu za 1918 r., zatwierdzenie budżetu na 1919 r., wybory i wnioski.
1778

Zagubili paszporty:

Antonina Snistow, Czerniakowska 212. (1724)
 Openheim Ryfka, Muranowska 37. (1725)
 Łąke Nusel, Muranowska 26. (1726)
 Zaleskiego Apolonia, Zytina 30. (1728)
 Cukerman Samuel, Koźła 7. (1729)
 Antoni Wójcik, Kaliska 19. (1730)
 Bublewska Agnieszka, Czerniakowska 198. (1731)
 Kiman Jankiel, Brzeska 9. (1732)
 Kiman Chaim, Brzeska 9. (1733)
 Izrael Pszenica, Twarda 46. (1734)
 Zonensztajn Hirs, Leszno 47 m. 2. (1735)
 Binkowska Marjanna, Dzielna 32. (1736)
 Chaim Laks, Dzika 9. (1737)
 Izaak Honykman, Radzyńska 40. (1738)
 Kalma Chaba, Wołyńska 6. (1739)
 Wagner Franciszek, Pańska 100 m. 25. (1740)
 Rudzik Edward, Targówek, Równa 8 m. 6. (1741)
 Sura Rodzynec, Kaluszyn, pow. Mińsk Mazowiecki. (1742)
 Władysław Kania, Nowe Brudno, ul. Nowomajowa 2. (1743)
 Raczkiewicz Józef, Nowogrodzka 21. (1749)
 Josek Lejzer Kenig, Solna 18. (1747)
 Opalen Fajga Mariem, Franciszkańska 37. (1748)
 Marjanna Wilezińska, Średnia Młynarska 25. (1750)
 Josek Kestenberg, Krochmalna 11. (1751)
 Abram Fuks, Krochmalna 12. (1752)
 Machower Iechok, Pokorna 6. (1753)
 Machower Abram Josel, Pokorna 6. (1754)
 Szczygieł Henia, Gęsia 27. (1755)
 Gutakowski Feliks, Nowy Świat 10 m. 86. (1757)
 Kirszenzft Gedalia, Muranowska 32. (1759)
 Szlogman Naum, Ogrodowa 27. (1760)
 Katzenelenbogen Józef, Dzielna 20. (1761)
 Anna Ewa Bogumiła, Mirowska 13. (1762)
 Mazurkiewicz Stanisław, Nowogrodzka 34 m. 14. (1763)
 Szames Eljasz, Miła 46 m. 27. (1764)
 Rymel, Mendel, Pawia 22. (1765)
 Hochman Abram Icek, Gęsia 57 m. 11. (1767)
 Karol Niewczas, Białostocka 39. (1763)
 Ptakiewicz Ajisj, Stawki 9. (1769)
 Grynhajm Icek, Stawki 19. (1770)
 Michał Wybranowski, Miawska 18. (1771)
 Józef Frajnszajder, Gęsia 79. (1772)
 Ziomek Onufry, Szmulowizna, Nowa 1, Szajma Szajnberg, Smocza 22. (1780)
 Josek Frondist, Orla 11. (1782)
 Dr. Goldberg Oskar (Oszer), Trębacka 15. (1783)
 Mokotowicz Estera, Miła 55 m. 34. (1784)
 Kestenberg Jakób Moszek, Frajdenrajch Kiwa, Miła 67. (1787)
 Kotowicz Antoni, Hr. Plater 20 m. 27. (1788)
 Ostrowski Michał, Płocka 20. (1780)
 Segal Moszek, Twarda 23. (1791)
 Kamer Wolf Moszek, Dzika 32. (1792)
 Berek Brunberg, Smocza 22. (1794)
 Zofji Szymczak, Okopowa 44. (1533)
 Fiszelsohna Wowska, Łomżyńska 20. (1604)
 Rasnera Dawida, Nalewki 27. (1605)
 Hercia Lusera, Pawia 9 m. 6. (1606)
 Frydmana Altera, Grochowska 29. (1607)
 Prażmowskiej Felicji, Nowowiejska 24, m. 10. (1608)
 Kożucha Dyszka, Brzeska 15/17. (1611)
 Rybojata Izraela, Pawia 48. (1610)
 Dawida Seroka, Powązkowska 22/24. (1611)
 Finkielberga Arona Moszka, Łochowska 38. (1612)
 Kromarskiego Lejzora, Łochowska 38. (1613)
 Jakóba Rosenberga, Nalewki 32. (1614)
 Sylka Bogina, Dzielna 23. (1615)
 Judy Lejba Bogina, Dzielna 23. (1617)
 Pesacha Ostrołki, Nalewki 15. (1618)
 Tyki Rykli, Dzika 29, m. 28. (1619)
 Jana Juńskiego, Brzeska 13. (1620)
 Gotliba Chawy Sury, Smocza 42. (1621)
 Kranza Dawida, Miła 34, m. 17. (1622)
 Jura Józefa, Wspólna 66. (1623)
 Apolonji i Julji Zajczkowskich, Okopowa 53. (1624)
 Jana Maliszewskiego, Białostocka 53. (1625)
 Korongolda Szyji, Smocza 27. (1625)
 Buczyńskiej Heleny, Chłodna 19. (1627)
 Pragera Łaji Machli, Nowolipki 16. (1628)
 Gerszona Menicha Staszewskiego, Nowokarmelicka 1 a. (1629)
 Jamermanowej Ryfki, Gęsia 27. (1631)
 Czyżewskiej Franciszki, Foksal 17. (1632)
 Mordki Kamienia, Krochmalna 10. (1633)
 Chaima Kozaka, Krochmalna 10. (1634)
 Pokarm Pesy, Krochmalna 6. (1635)
 Hila Szlama Niedźwieckiego, Nowolipie 30. (1637)
 Józefa Wolfarda, Litewska 5. (1638)
 Szajda Szwarcza, Wołyńska 17. (1639)
 Józefa Popielickiego, Marszałkowska 53 a. (1640)
 Wicznika Kiwy, Bugaj 13. (1641)
 Małesa Feliksa, Poniatowskiego 20. (1642)
 Talarowej Heleny, Tarchomińska 13. (1643)
 Rosenbaum Pinkusa, Nalewki 34. (1644)
 Icka Wańki, Dzika 38. (1646)
 Jakóba Arja Kucyka, Kupiecka 4. (1647)
 Czarnego Menachema Szlama, Kupiecka 4. (1648)
 Abrama Hersza Wileńskiego, Bonifraterska 7. (1649)
 Czyżmarjema Minnetentaga, Nizka 12. (1650)
 Bronisława Jezierskiego, Grzybowska 48a. (1651)
 Zajdela Chaima, Solec 77. (1652)
 Dawida Barbaucha, Karmelicka 12. (1653)
 Kotlarza Arona, Praga, Targowa 15. (1654)
 Apelbaum Pejszaka, Krochmalna 8 m. 37. (1655)
 Gutsznita Urke, Gęsia 51. (1658)
 Waśniewskiego Władysława, Otwock ul. Chłopska. (1659)
 Zysmana Gurienkiela, Chłodna 38 m. 23. (1660)

Trymety Chenczyńskiej, Nowolipie 14 m. 11. (1661)
 Chaima Perenszteina, Krochmalna 31 m. 50. (1662)
 Kolby Fajgi Idesowej, Franciszkańska 21. (1663)
 Jeliny Dwojry, Leszno 48. (1664)
 Ibera Chaima Lajba, Górczewska 38. (1665)
 Biernacka Jana, Nowo - Dzika 8. (1667)
 Winberga - Arona, Nowo Czysta 4. (1668)
 Czesińska Abrama, Szmla, Nowo Czysta 4. (1669)
 Danielaka Józefa, Pawia 62, m. 61. (1670)
 Blejbergowej Sury Feigi, (1671)
 Blejbergowej Ruchli Łaji, (1672)
 Moszka Grodzickiego, Praga — Radzyńska 63. (1673)
 Faryńskiego Franciszka, Praga — Białostocka 53. (1675)
 Ładowskiego Urysza, Rynekowa 7. (1676)
 Malinowskiej Antonny, Boduena 6. (1677)
 Rubina Złotkina, Sienna 61. (1678)
 Michała Benckiego, Nalewki 31. (1679)
 Szymborowej Wiktorji, Sielce, Niecała 18. (1680)
 Henryki Dobrzańskiej, Sienna 90 m. 27. (1682)
 Glasman Szaji, Krochmalna 81. (1683)
 Alojzego Czekalskiego, Siłka 56. (1684)
 Emilji Kosińskiej, Siłka 56. (1685)
 Zylbersztajna Hirsza, Nalewki 37. (1686)
 Krongoldowej Ewy, Nowolipie 13. (1688)
 Beręzińskiego Mordki, Muranowska 25/27 m. 16. (1690)
 Korczykowskiego Stanisława, Mazowiecka 10 m. 2. (1691)
 Krongoldy Salomeji, Nowolipie 13. (1689)
 Taumana Mojsieja, Żelazna. (1592)
 Szużeka Motela, Sierakowska 5. (1694)
 Lewiniakowej Ewy, Al, Jerozolimskie 37. m. 17. (1696)
 Rotszteina Szymona, Miła 13. (1697)
 Chaima Goldsztejna, Łomżyńska 20. (1698)
 Zgubiono paszport na imię Jakóba Berlina, wydany w Brześciu Litewskim za Nr. 61. — Nowowiejska 20. (1699)
 Szlama Chili Dynlacha, Dzika 22. (1700)
 Sima Władysława, Karmelicka 11 m. 13. (1701)
 Szejmana Moszka Hersza, Łochowska 70. (1702)
 Katarzyni Włochowej, Nowogrodzka 29. (1703)
 Olszewskiej Eleonory, Piwna 35 m. 20. (1704)
 Kruszewskiego Karola, Brukowa 29. (1705)
 Gruszkowej Sury Goldy, Pelcowizna. (1706)
 Drodzowskiego Kazimierza, Radzyńska 72. (1707)
 Czapczaka Tomasza, Radzyńska 5. (1708)
 Czapczakowej Stefanji, Radzyńska 5. (1709)
 Galanda Binema, Zelazna 45. (1710)
 Różwegokwiata Mordki Mendla, Pawia 20. (1711)
 Danziger Szamy, Sto Jerska 16. (1714)
 Koziola Aleksandra, Marjensztadt 2/4. (1715)
 Zgubiono paszport na imię Stanisława Prażycha, Krzywekoło 4. (1716)
 Wiewprowej Konstancji, Targówek, Julianówka 14 m. 16. (1717)
 Pichalskiego Antoniego, Dzielna 67. (1718)
 Zylbersztajna Benjamina, Brukowa 31. (1719)

Zgubiono 9. b. m. portfel, między innymi, z legitymacją urzędniczą M. R. i D. P., Nr. 351 na imię Jerzego Kokowskiego; uprasza się o zwrot do biura Zarządu Okr. Dóbr P. Galeria Luksemburga lub Ordynacka 9 m. 4. (1745)

Zgubiono dowód tymczasowy na imię Dawida Hersz-horna, wydany przez Okręg V, Pawia 38. (1746)

Zgubiono na imię Wacława Korzuna paszport rosyjski, 2 karty pobytu i świadectwo legitymacyjne polskie. (1766)
 Zgubiono patent na prowadzenie handlu z miałem tytoniowym za Nr. 2617, na imię Szai Szymańskiego — Ogrodowa 26. (1772)
 Zgubiono metryki dzieci na imię Stanisława, Ireny i Henryka Poluboczek i akt zejścia Józefa Poluboczka — Przemysłowa 7. (1774)
 Zaginął dowód depozytowy Nr. 24111/14975, wydany przez Bank Handlowy w Warszawie, d. 30 czerwca 1915 r. na 5.000 rb. hr. Julji Władysławowej Branickiej, Wiejska 10. (1775)
 Zgubiono paszport na imię Dawida Brongowskiego, wydany przez C. N. Prezydium dnia 15/XI 1917 r. Nr. 16484/L. Pelcowizna, Szosa Petersburska 29. (1776)
 Zgubiono bezterminową książkę paszportową, wydaną w Nowo-Aleksandrowsku, na imię Antoniego Andrzejewskiego, Powązki, Baraki Nr. 4. (1781)
 Zgubiono paszport na imię Waiselfisza Chaima i kwit lombardowy, odnieść za wynagrodzeniem. Gęsia 25. (1786)
 Skradziono patent II klasy na prowadzenie manufaktur, gotowych ubrań i skóry, na imię Jakóba Borowicza, Sołoty, pow. Mazowiecki. (1793)
 Zgubiono paszport na imię Władysława Boneckiego oraz papiery inwalidzkie i książkę rezerwistowską na imię Mieczysława Boneckiej, Pelcowizna — Jasna 15. (1795)
 Skradziono dowód osobisty na imię Kazimierza Maciałowicza, Krucza 22, m. 26. 1645
 Zgubiono lub skradziono paszport rosyjski, wydany przez gm. Rybitwy, gub. Lubelskiej, pow. Puławskiego, na imię Heleny Sadkowskiej. 1698
 Zgubiono książkę Kasy Oszczędności Banku Rosyjskiego na imię Władysława Cieślaka i dwa paszporty na imię Władysława i Anny Cieślaków, Marszałkowska 14 m. 24. (1695)
 Zgubiono dowód tymczasowy, wydany przez Magistrat m. Radomia, dnia 25/IV 1919 r. za Nr. 1550, na imię Benika Moszka Szteinberg. (1687)
 Zgubiono dowód osobisty i przepustkę na imię Józefa Bujko. Proszę zwrócić Al. Jerozolimska 41, Jądłodajnia. (1674)
 Skradziono portfel dnia 8-go maja w tramwaju z pieniędzmi, dowodami i paszportem, Stanisława Popielczyka, Złota 7 m. 9. (1693)
 Zgubiono paszport Nr. 1052, wydany w Garwolinie na imię Marji Róży hr. Belina-Brzozowskiej. Za zwrócenie na Bracką 20 m. 18 Mk. 50 nagrody. (1712)
 Zaginęły wyroki z r. 1914 z dwóch weksli po 500 rb., wystawionych przez Jana Latoska ze wsi Latoski, gm. Wilanów, na zlecenie Karola Borała i Juliana Golina, gminy Wilanów. 1008

Dyrekcja Lubelskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Na zasadzie § 82 Ustawy Towarzystwa, podaje do wiadomości, że niżej wymienione nieruchomości w mieście Lublinie, pożyczka Towarzystwa obciążone, z powodu niezapłacenia zaległych rat sprzedane zostaną przez publiczne licytacje, które odbędą się o godzinie 11 rano, przed wyznaczonymi Notariuszami przy Sądzie Okręgowym Lubelskim, lub osobami, prawnie ich zastępującymi, w domu p/d Nr. 163.
 Warunki licytacyjne złożone zostały do zbioru dokumentów własnych ksiąg hipotecznych i przejrane być mogą w Wydziale Hipotecznym, tudzież w kancelarji Dyrekcji Lubelskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.
 Vadium do licytacji winny być przedstawione w gotówce lub w listach zastawnych m. Lublina.

№№ nieruchomości	U L I C A	Wysokość pożyczki	Kaucja (Vadium)	Licytacja rozpocznie się o godzinie	W Kancelarji Notariusza	Termin sprzedaży	
							polityjny
226	606	Podwał	7000	3000	10500	Kałużyńskiego	4 Lipca 1919 r.
285a	841	Dolna Panny Marji	2400	1000	3600	Grabińskiego	5 Lipca 1919 r.
437	289	Ruska	1900	1100	2850	Pleszczyńskiego	8 Lipca 1919 r.
459, 518	607	Szeroka	5000	2100	7500	Kałużyńskiego	9 Lipca 1919 r.
658	676	Lubartowska	11400	3200	17100	Kałużyńskiego	9 Lipca 1919 r.
663a	1098	Bonifraterska	4000	1400	6000	Grabińskiego	10 Lipca 1919 r.
674a	694	Lubartowska	26500	7100	39750	Grabińskiego	10 Lipca 1919 r.
867a	1027	Przedmieście Piaski	2600	1100	3900	Pleszczyńskiego	14 Lipca 1919 r.
Dziesiąta № 26		Bychawska	7500	2100	11250	Kałużyńskiego	15 lipca 1919 r.
390a, 391	249	Kowalska	10000	3100	15000	Grabińskiego	16 Lipca 1919 r.
Tatary Łąka № 1		Zamojska	7000	1800	10500	Grabińskiego	16 Lipca 1919 r.

Wreszcie Dyrekcja podaje do publicznej wiadomości, że gryby w wyżej wymienionych terminach przypadło uroczyste święto, w takim razie sprzedaż dokonana zostanie następnego z kolei dnia niewłaścicielom 1118